

свой примѣръ да научи всякого, който не знаше, колко е истиненъ тойзи стихъ:

Здравье-то носи богатство.

А болесть-та сиромашство.

Тогова сиромаха шесть годинъ мжчи болесть, коѫто му произведе една минута безъ вниманіе. Послушайте жялнж-тѣ му исторіж.

Той имаше женж и пять дѣчица, отъ васъ още помалкы. Преди да ся разболѣе, бяше въ добро състояніе; защото ся почиташе за честенъ търговецъ, и работы-ты му идахж весма добрѣ, спорядъ желаніе-то му. Доклѣ управяше самъ си свої-тѣ конторж, имаше всеобще довѣріе и сполучваше во всяко предпріятіе; но отъ какъ заболѣ, всичко му тръгнж назадъ.

Имаше приставенъ писарь, и отъ тогава ся видѣ въ нуждѣ да повѣри нему повече-то отъ работы-ты си. Но тойзи писарь бяше, по несчастію, лошъ человѣкъ, и не само не радяше за ползж на господина си, но още го крадяше, и подъ негово имя крадяше и отъ другы. Истина е, че и тойзи злодѣй не видѣ добро въ цѣлый свой животъ; защото го свѣтъ-тѣ узна, че краде и лъсти господина си, и никой вече не искаше да има никакво сношеніе съ него: но чрезъ него толкова осиромашя несчастный мой пріятель въ първи-ты четыри години на болесть-тѣ си, чтото ся видѣ въ нуждѣ да